

Η πνευματική αρχοντιά του αποστολικού κηρύγματος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γράφει ο

Φωτό: e-theologia.blogspot.com

α) Το αποστολικό κήρυγμα «περί του Λόγου της ζωής» (Α' Ιωάν. 1,1), «περί της εν ημίν ελπίδος» (Α' Πέτρ. 3,15) και της ανιδιοτελούς αγάπης διαδόθηκε με θυσίες και κόπους σε όλο τον κόσμο.

Το έργο των Αποστόλων του Χριστού ήταν ιδιαίτερα επίπονο. Διεσπάρησαν στα έθνη, για να μεταφέρουν το μήνυμα της Ανάστασης, χωρίς να δειλιάζουν ενώπιον μεγάλων κινδύνων που προέρχονταν από εθνικούς, ειδωλολάτρες, Ιουδαίους αλλά και τις αρχές και εξουσίες του κόσμου τούτου.

β) Συχνά οι δυσχέρειες εμφανίζονταν και στο εσωτερικό των χριστιανικών κοινοτήτων. Εκεί αναπτύσσονταν πυρήνες ψευδαδέλφων, οι οποίοι στο όνομα της νέας πίστης εργάζονταν ατομοκεντρικά, διασπούσαν την ενότητα και δημιουργούσαν παρατάξεις και σχίσματα. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι άγνωστο και στις μέρες μας. Διότι πόσες αυθαιρεσίες δεν διαπράττονται και πόσοι δεν οπλίζονται με μίσος εναντίον «των άλλων» στο όνομα του πράου και ειρηνικού Χριστού;

γ) Κι όμως, εάν ενσκήψει κάποιος στους βίους και τα κείμενα των αγίων απόστολων και ιδιαίτερα του Αποστόλου Παύλου, θα διαπιστώσει την πνευματική αρχοντιά, το αυτοθυσιαστικό πνεύμα και την αναζήτηση όχι του ιδίου

συμφέροντος αλλά του συμφέροντος του πλησίον. «Μηδείς το εαυτού ζητήτω, αλλά το του ετέρου έκαστος» (Α' Κορ. 10,24). Ακόμη και τη θεόδοτη ελευθερία θυσίασε ο Παύλος, για να σώσει τους αδελφούς του. Γράφει προς τους Κορινθίους: «Είμαι ελεύθερος, χωρίς εξάρτηση από κανέναν· κι όμως έκανα τον εαυτό μου σκλάβο όλων, για να κερδίσω όσο το δυνατόν πιο πολλούς».

δ) Και συνεχίζει ο μέγας Παύλος, δίδοντας δείγματα χριστιανικής ευρύτητας: «Ανάμεσα στους Ιουδαίους συμπεριφέρθηκα σαν Ιουδαίος, για να τους κερδίσω για το Χριστό... όταν βρισκόμουν μ' αυτούς που αγνοούν το νόμο του Μωυσή, για να τους κερδίσω ζούσα κι εγώ σαν ξένος προς το νόμο, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν υπακούω στο νόμο του Θεού. Με όσους έχουν αδύναμη πίστη, έγινα το ίδιο, για να κερδίσω τους αδύναμους στην πίστη». Και καταλήγει: «τοις πάσι γέγονα τα πάντα, ίνα πάντως τινάς σώσω» (Α' Κορ. 9, 19-22).

ε) Όλα αυτά θυμίζουν τους λόγους αλλά και το παράδειγμα του Σωτήρα Χριστού και διαπότισαν διά μέσου των αιώνων το ήθος των χριστιανών. Συχνά όμως οι αλήθειες αυτές λησμονούνται και οι χριστιανοί γινόμαστε εγωκεντρικοί, σκληρόκαρδοι, ιδιοτελείς, συμφεροντολόγοι, μίζεροι, σκυθρωποί χωρίς ικμάδα Πνεύματος Αγίου. Όχι μόνο δεν έχουμε διάθεση να σηκώσουμε με πνεύμα διακονίας τα φορτία των συνανθρώπων μας (βλ. Γαλ. 6, 2), αλλά τους φορτώνουμε και τις δικές μας ευθύνες θεωρώντας τους υπεύθυνους για την κοινωνική ανομία. Φαίνεται ότι μας λείπει η πνευματική αρχοντιά.

στ) Την έκφραση «πνευματική αρχοντιά» χρησιμοποίησε ο μακαριστός Γέροντας Παΐσιος, για να περιγράψει το φιλότιμο, την ευρύτητα αλλά και το θυσιαστικό πνεύμα του χριστιανού. Ζώντας εντός της ορθοδόξου ευαγγελικής, αποστολικής και πατερικής παραδόσεως ο σοφός Γέροντας και έχοντας ζήσει σε χρόνους πραγματικά κι όχι εικονικά δύσκολους θυσίαζε εκουσίως τον εαυτό του για τους άλλους.

ζ) Έλεγε χαρακτηριστικά: «Αρχοντιά-αρχοντιά, για να δικτυωθήτε με τον Χριστό, αλλιώς δε γίνεται προκοπή. Αν αναλύση κανείς την πνευματική αρχοντιά, θα δει εκεί μέσα κρυμμένο το μεγαλείο του Θεού! Αρχοντιά πνευματική είναι η πνευματική ανωτερότητα, είναι η θυσία. Μια αρχοντική ψυχή έχει απαιτήσεις μόνον από τον εαυτό της κι όχι από τους άλλους. Ξεχνάει ό,τι δίνει και θυμάται ακόμη και το παραμικρό που της δίνεται. Έχει ταπείνωση, έχει απλότητα, έχει ανιδιοτέλεια, τιμιότητα... τη μεγαλύτερη χαρά και την πνευματική αγαλλίαση. Η πνευματική αρχοντιά έχει Χάρη Θεού, είναι -πώς να το πω;- μία θεϊκή ιδιότητα». Η ιδιότητα αυτή κοσμούσε τους αγίους Αποστόλους, που σήμερα εορτάζει η Εκκλησία μας.

Πηγή: makthes.gr